

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală, în privința lui

Lupașcu Grigore XXX, născut la XXX,
domiciliat în XXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 27.12.2017 pînă la 22.10.2018;

Instanța de apel de la 26.11.2018 pînă la 16.01.2019;

Instanța de recurs de la 01.04.2019 pînă la 05.06.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2018, Lupașcu Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei sub formă de închisoare, în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Lupașcu Grigore a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Arteni Iana către Lupașcu Grigore privind repararea prejudiciului material și moral a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Lupașcu Grigore în beneficiul lui Arteni Iana prejudiciul material în mărime de 32 606,65 lei, prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 500 lei, iar în total suma de 88 106,65 lei. În rest, acțiunea civilă înaintată de Iana Arteni către Lupașcu Grigore a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Cerința înaintată de procuror privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Lupașcu Grigore la 09.11.2017 aproximativ la ora 19:45 min., Lupașcu Grigore fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa cu automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, serviciu taxi 14002, pe bd. D.Cantemir din direcția bd. Gagarin spre str. Ismail, mun. Chișinău.

În timpul deplasării, pe bd. D.Cantemir, ajungând în preajma imobilului nr. 5/3, conducătorul auto Lupașcu Grigore, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art. 22 din Legea nr. 131 -XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care în alin. (4)

stipulează, că: „Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”, nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul în care se afla vehiculul la momentul respectiv, ignorând cerințele punctului 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorul de vehicul, este obligat, la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 alin. 1), 2) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, la fel, a încălcat și pct.3, Capitolul 1 Dispoziții Generale al Regulamentului circulației rutiere care stipulează, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, dar, continuând deplasarea și ca urmare pe marcajul rutier orizontal nr. 1.14.1 Anexa nr. 4 al Regulamentului Circulației Rutiere, în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere nr. 5.50.1 și 5.50.2 Anexa nr. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, pe trecerea neregulată pentru pietoni a comis tamponarea pietonului Arteni Iana, care traversa partea carosabilă a bd. D. Cantemir, de la stînga spre dreapta relativ deplasării automobilului.

În rezultatul accidentului rutier cet. Arteni Iana, i-au fost cauzate vătămări corporale manifestate prin traumatism cranio-cerebral deschis - contuzie cerebrală gravă, fractura osului temporal pe dreapta cu implicarea ambelor lamele, hematom epidural în regiunea temporală dreapta, plagă contuză la nivelul regiunii occipitale, fapt consemnat în raportul de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 2767 din 13 decembrie 2017.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Lupașcu Grigore a comis infracțiune prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod Penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia în partea individualizării pedepsei penale și laturii civile, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște pe Lupașcu Grigore culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei principale sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. Totodată, cu dispunerea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Iana Arteni din contul inculpatului Lupașcu Grigore în beneficiul statului și admiterea acțiunii civile.

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat că, pedeapsa stabilită prin sentința instanței este una blândă și neîntemeiată sub aspectul respingerii chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare.

Consideră că, instanța de judecată constatând în sentință că inculpatul într-adevăr a săvârșit infracțiunea menționată, n-a luat în considerare toate circumstanțele cauzei, adică nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Lupașcu Grigore, de circumstanțele și motivul comiterii acesteia. Urmează de accentuat că, accidentul rutier a avut loc nemijlocit pe trecerea pentru pietoni (parte a carosabilului care ar trebui să fie considerată cea mai sigură).

Reiterează că, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, după caz, și a celei complementare, instanța trebuie să dea o suplimentară motivare de ce trage concluzia că vinovatul nu este rațional ca să execute real termenul pedepsei stabilite, mai ales că fenomenul infracțiunilor legate de încălcarea regulilor de securitatea circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport soldate cu cauzarea din imprudență a leziunilor corporale grave a unei persoane pe trecerea de pietoni, la etapa actuală au luat amploare, astfel că aplicarea art. 90 Cod penal va genera dispreț față de pedeapsă și nu este eficient nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, inculpatul nu conștientizează pericolul pe care îl reprezintă nerespectarea regulilor de circulație rutiere impuse fiecărui conducător participant la trafic și consecințele ce au survenit. Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă neechitabilă circumstanțelor cauzei.

Totodată, cu referire la neîncasarea cheltuielilor de judecată, ținând cont de prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, în astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Lupașcu Grigore urmează să fie încasate din contul acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și menținută fără modificări sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2018.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, cauza fiind examinată în procedură generală.

Deși, inculpatul Lupașcu Grigore în ședința judiciară nu și-a recunoscut vinovăția integral în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, vinovăția acestuia se mai dovedește și prin probele administrate legal în cadrul cercetării judecătorești, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Arteni Iana, declarațiile martorului Maslova Irina, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 09.11.2017 (f.d.9-14); raport de expertiză judiciară nr. 2767/D din 13.12.2017 (f.d. 77-79).

Prin urmare instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Lupașcu Grigore a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3)

lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat în partea stabilirii pedepsei penale și în latura civilă, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

De altfel, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Lupașcu Grigore se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Din cele reținute poate fi trasă concluzia că, pedeapsa care necesită a fi numită inculpatului nu urmează să cauzeze suferințe fizice, precum că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât și altor persoane.

Astfel, din materialele cauzei penale inculpatul a recunoscut vinovăția și sincer s-a căit de cele comise în cadrul ședinței instanței de apel, nu are antecedente penale, anterior nu a fost condamnat, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru și are la întreținere 5 copii, dintre care doi studenți și trei copii minori.

Instanța de fond a ținut cont și a aplicat corect pedeapsa în limitele de pedeapsă prevăzute de 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu suspendare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Argumentele procurorului privind inadmisibilitatea aplicării în privința lui Lupașcu Grigore a prevederilor art. 90 Cod penal și solicitarea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis nu pot fi reținute, deoarece la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea (este căsătorit, are 5 copii la întreținerea sa, fără antecedente penale) de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, astfel instanța de fond aplicându-i o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, sub formă de închisoare cu suspendare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil

argumentul procurorului privind aplicarea pedepsei cu executarea închisorii, deoarece pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar apelul procurorului este nefondat și urmează a fi respins.

De asemenea, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei din contul inculpatului, instanța de apel a reținut ca nefiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Lupașcu Grigore a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 320 lei or, instanța de fond just a constatat că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Mai mult, conform prevederilor art. 228 alin. (4) Cod de procedură penală, expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, astfel sumele solicitate spre încasare și pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 320 lei, nu pot fi invocate, deoarece norma procesual penală expres prevede că sumele date ar putea fi încasate, cu excepția cazurilor când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, fapt neînfirmat de către acuzare.

În acest context, instanța de apel a considerat că, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat în apelul său, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ori cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) pct. 5 Cod de procedură penală, nu prevăd expres achitarea din contul condamnaților a cheltuielilor judiciare

Totodată, cu referire la solicitarea apelantului în vederea admiterii integrale a acțiunii civile înaintate, instanța de apel a constatat că, de către acuzatorul de stat nu a fost invocat nici un argument și nu au fost prezentate careva probe în acest sens. Astfel, instanța de fond just a admis parțial pretențiile materiale invocate de partea vătămată în privința cărora au fost prezentate probe sub forma bonurilor de plată, chitanțelor, fiind confirmată suma de 32 606,65 lei, suportate de partea vătămată pentru medicamente, produse de îngrijire și alimente. Totodată, partea vătămată nu a prezentat careva probe care ar confirma suportarea de către aceasta a cheltuielilor în mărime de 28 000 lei, din care motive, pretenția privind încasarea prejudiciului material, în această parte, a fost respinsă ca nefondată.

În ceea ce privește pretenția înaintată de partea vătămată, Arteni Iana, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, instanța de

judecată a considerat-o parțial întemeiată. Or, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral s-au luat în considerare traumatismele suferite de partea vătămată în urma accidentului rutier, vârsta tânără a acesteia cât și starea de sănătate a părții vătămate la moment. În plus, partea vătămată din cauza problemelor de sănătate nu mai poate duce același mod de viață ca anterior accidentului rutier, nu mai poate munci la fel. Aceasta la moment are fobii de mașini și de oameni, a suportat un stres enorm atât ea cât familia acesteia, concluzionând că părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm și orice sumă dispusă de a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele subiective și obiective ale speței, instanța de judecată a considerat echitabil că este necesar a dispune încasarea din contul lui Lupașcu Grigore în beneficiul Ianei Arteni a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei. Totodată, instanța a dispus încasarea din contul lui Lupașcu Grigore, cheltuielile de judecată suportate de partea vătămată în legătură cu examinarea prezentei cauzei, în mărime de 5 500 lei. În acest sens, instanța de judecată a reținut că, partea vătămată Iana Arteni, a fost asistată juridic pe parcursul examinării cauzei penale de apărător.

În confirmarea cheltuielilor suportate a fost prezentat Bonul de plată seria XL nr.87583 din 14.02.2018. prin care confirmă achitarea sumei de 5 500 lei pentru serviciile de asistență juridică.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași argumente declarate în cererea de apel (pct. 3, din decizie). Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea unei pedepse prea blânde și neîncasării a cheltuielilor judiciare, ori, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța de apel nu s-a expus motivat asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, astfel, nu a efectuat o procedură de individualizare și stabilirea cuantumului pedepsei și neîntemeiat a menținut aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. De asemenea, recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea respingerii solicitării de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată în suma de 320 lei. Totodată, procurorul axându-se la prevederile art. 221 alin. (4), 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, consideră că, ar trebui de încasat de la inculpatul cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, ori, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea

prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat și neîncasarea a cheltuielilor de judecată de la ultimul.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei, suportate în cadrul efectuării expertizei judiciare nr. 2767/D din 13.12.2017 (f.d. 77-79, vol. I), însă Colegiul penal constată că, instanța de apel întemeiat a menținut sentința primei instanțe privind cerințele procurorului ce ține de cheltuielile judiciare.

Astfel, autorul invocând prevederile art. art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală și raporturilor de expertiză judiciară, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpatului Lupașcu Grigore, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Lupașcu Grigore, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, se căiește sincer de cele comise și le regretă, nu are antecedente penale, a comis pentru prima dată o infracțiune, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 4 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Lupașcu Grigore XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan